

La llibertat condicional

«Després d'anys de crisi i tancaments de locals històrics i emblemàtics, hem vist com tota una generació de nous llibreters estan reconvertint els seus establiments en espais de cultura»

La llibertat és la raó de viure... La llibertat és una llibreria. Anar indocumentat. Són les cançons de la guerra civil. Una forma d'amor, la llibertat. Aquests versos del poeta barceloní Joan Margarit, l'arquitecte de la paraula, defineixen de manera clarivident el valor de la cultura en la societat actual. No són només els mitjans els que garanteixen la democràcia i la llibertat sinó també la poesia i les cançons. De la mateixa manera que 'L'amor és pa amb formatge, i el pa amb formatge és la vida', tal com va escriure un altre poeta, Enric Casasses, i va musicar meravellosament Miquel Gil. Un bon exemple que la música i la literatura contemporànies són dues disciplines indissociables, que han de tenir el mateix tractament tant a escala cultural com en l'àmbit educatiu.

Les llibreries catalanes viuen els darrers anys una revolució cultural. Després d'anys de crisi i tancaments de locals històrics i emblemàtics, hem vist com tota una generació de nous llibreters estan reconvertint els seus establiments en espais de cultura, centres neuràlgics on a més de vendre llibres passen coses. Són la cultura viva del segle XXI. Les llibreries, igual que les biblioteques, són nuclis d'activitat i d'activisme cultural, però també social i polític. Quan el Nobel de Literatura ha caigut en desgràcia a causa de l'escàndol per les acusacions d'abusos sexuals, la Nova Acadèmia Sueca integrada per un centenar d'intel·lectuals ha atorgat enguany un premi Nobel 'alternatiu' anunciat precisament, i no pas per casualitat, des de la Biblioteca Pública d'Estocolm.

Per contra, les botigues de discos viuen temps difícils, la pitjor crisi de la seva història. A final d'any tancarà la referencial Discos Coll de Girona que va obrir el 1966 al carrer de l'Argenteria de la capital gironina i que va arribar a tenir seu també a Platja d'Aro. Amb aquesta liquidació tan sols quedaran tres botigues a les comarques gironines, Moby Disk a Girona -que enguany celebra 25 anys-, Discos Homs a Palamós i Discos Quim a Figueres. Igualment a Barcelona, després del tancament de l'emblemàtica Discos Castelló, el març del 2016, el que pels melòmans va ser el mític carrer Tallers resisteix només amb Discos Revólver (25è aniversari el 2016) o Discos Impacto la pressió comercial, immobiliària i turística. I, a tot plegat, cal citar també la feina dels herois Disco 100, la darrera botiga musical de barri, ben viva al carrer de l'Escorial, 33, amb una clientela fidel tot exhibint quatre dècades vivint per la música.

La llibertat és també una botiga de discos. Una llibertat condicional i condicionada per l'evolució de la societat, el canvi de models i que es veu amenaçada per la manca de llibertat d'expressió que pateixen molts músics. Amb tot, la producció discogràfica catalana continua sent un valor a l'alça: el 2017 el negoci sectorial va generar un 22% de creixement -en la mateixa línia del mercat mundial-, tot i la rebaixa puntual del 16% en l'edició de discos. La producció en català també va caure un 12%, però va continuar superant la destacada xifra del miler d'edicions anuals (1.034 referències). Per això, igual que a les llibreries a les botigues de discos han de passar coses. No es pot pensar a vendre discos i prou, sinó que cal ser un pol d'atracció per a les noves generacions i per als vells melòmans, amb presentacions, concerts, escoltes o accés directe als artistes.

Ciutats com Londres ostenten orgullosos les seves botigues de discos, i viuen una segona etapa gloriosa gràcies a la recuperació del vinil. Ara també al nostre país cal renovar el paper de les botigues de discos aprofitant la vitalitat de les edicions físiques en vinil, amb un increment del 40% l'any passat, convertit en una moda entre els adolescents que, a més, ha generat un 'boom' sorprenent en la venda de tocadiscos i els seus complements. Les botigues de discos han d'aprendre de la llibertat de les llibreries, i apostar pel producte cultural de km 0. I,

mentrestant, també els llibreters haurien d'obrir-se d'orelles per introduir la música a les seves llibreries com a aposta de futur.

El binomi música i llibreries s'hauria d'eleva a la màxima potència de la cultura. La suma de disciplines -cançons i poesia, músics i escriptors- és una fórmula guanyadora i encara inèdita al circuit cultural català. En aquest sentit, Enderrock celebrarà aquest novembre els 25 anys de revistes musicals amb 25 cantants que oferiran 25 recitals a una quinzena de llibreries de Barcelona. Seran 25x25 converses musicals i acústics literaris distribuïts per tots els barris de la capital catalana en un circuit cultural inèdit. Una iniciativa que pretén obrir la música i la literatura a nous públics aprofitant una xarxa ciutadana i cultural de primer ordre. Les llibreries seran sempre nostres, i amb música sonaran encara millor.